

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 3. Ob quam causam censuræ infligantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

peccati poena; peccatum verò præsupponit peccatorem esse rationis & doli capax; unde inferi Suar. qu. 1. de cens. p. 4. & post illum Bonac. etiam impuberes, si doli capaces sint, posse censuris plecti; quamvis id fieri non soleat, nisi postquam pubertatis annos attigerint.

Dicitur 3. (in statu viæ existentes) *Non enim* (ut rectè observat Gratianus causa 24. q. 2.) *Dominus dixit: quacumq; ligaveritis sub terra; sed super terram: ostendens scilicet, quod viventes pro varietate meritorum suorum solvere possimus vel ligare; de mortuis autem sententiam ferre non possumus, sed (ut ait S. Leo Ep. 90. ad Rusticum.) horum causa Dei iudicio reservanda est.* Potest quidem Ecclesia, vel Prælatus declarare mortuum aliquem, dum viveret, censuras incurrisse easque adversus eum executioni mandare, v. g. privare illum Ecclesiastica sepultura, vetare, ne pro illo suffragia, aut sacrificia offerantur; & e contra, si aliquis excommunicatus moriens contritionis & poenitentiae signa exhibuit, à poena illius excommunicationis illum eximere, non quidem absolvendo, sed permittendo aliis, ut eum in loco sacro sepeliant, ac pro illo suffragia & sacrificia offerant.

Dicitur denique (subditas ejus à quo censuræ feruntur) sicut enim nullus potest legibus suis, aut decretis illum obligare qui non est sibi subditus; sic nec illum ad id poenis cogere, vel reuidentem censuris punire.

§. III.

Ob quam causam censura infligantur.

DICENDVM est, censuras infligi ob peccatum mortale exterius, opere completum cum contumacia.

Dicitur 1. (ob peccatum) quia poena, ut juste infligatur, supponit culpam, cum innocens juste punire non possit: unde (ut ex communi Theologorum consensu docet Bonac. sup. pu. 3.) ubi non est peccatum, ibi nullus est censura locus.

Dici-

Dicitur 2. (mortale) quod intelligi debet de censuris
 gravioribus, puta excommunicatione maiori, suspensione
 ab ordine, interdicto generali, &c. eiusmodi enim pœnz
 cum sint gravissimæ, non nisi ob culpam gravem iuste in-
 fligi possunt, ut docent Nav. Suar. & plures alii apud Bo-
 nac. sup. pu. 3. & habetur ex cap. *Nemo Episcoporum.* & cap.
Nullus Sacerdotum 11. qu. 3. & ex Conc. Trid. sess. 25 c. 3. de
 reform. Unde sequitur (ut rectè observat Laym. c. 5. de cen-
 suris in communi) nullam incurri censuram gravio-
 rem, quodcumq; ob ignorantiam aliquam, aut inadverten-
 tiam, seu imperfectionem actus peccatum commissum
 non censetur esse mortale.

Quod autem spectat ad censuras minùs graves, ut ex-
 communicationem minorem, suspensionem levem, pu-
 levioribus interdum, & venialibus peccatis infligi pos-
 sunt, ut ex Suar. Tol. & aliis docet idem Bonac. sup.

Dicitur 3. (exterius) quia ob peccatum merè internum
 cœnura infligi non potest, cum Ecclesia de rebus occultis
 & merè internis non iudicet, ut docent Sor. Sylv. Suar. &
 plures alii apud Bonac. supra & habetur ex cap. *Erubescite*
 & cap. *sicut tuis*, de simonia.

Dicitur 4. (opere completum) ad incurrendam enim
 censuram requiritur effectus completus, quem legislator
 intendit censura punire, v. g. si quis ex voluntate occiden-
 di Sacerdotem sagittam in eum proiciat, sed illum non
 attingat; tunc enim, quamvis graviter peccaverit, non in-
 cidit tamen in excommunicationem latam contra pec-
 cutores Clericorum.

Dicitur 5. (cum contumacia) cum enim censura sit *pena*
medicinalis, ut dicitur ca. 1. de sententia excom. non infligi-
 gitur per modum ultionis & vindictæ; sed exhibetur per
 modum medicinæ ad hominem à peccato avertendum;
 & ex consequenti præsupponit semper admonitionem a-
 liquam præcedentem, quæ sine contumacia respici non
 potest. Et de excommunicatione quidem consentiunt om-
 nes, ut videre est apud Bonac. sup. de reliquis verò cen-
 suris idem etiam docet Suar. Agid. & alii apud eundem
 Laym. c. 5. de cens. & constat ex cit. c. 1. de sententia excom.